

"*Projevil jsi zájem, tak na! Tam u nás to má stejně každý druhý,*" řekl mi letos v létě jeden kamarád a s těmi slovy mi předal dvě úhledně vypálená CD s popisky "

Hodovnice

" a "

Ondráš

". Teprve doma jsem zjistil, jakého pokladu se mi dostalo a jak úchvatnou hudbu

Orchestr

Tomáše Kočka

provozuje. Na internetu jsem si našel, kdy Orchestr hraje v Praze. Z tohoto setkání vznikl už jeden krátký článek v podobě rozhovoru. Teď se hodlám věnovat hudbě samotné a jako výchozí bod si určím zážitek z koncertu v Deltě 20. 10. 2005.

Jistě není nutné Tomášovu hudbu nějak rozvláčně popisovat, přesto některá základní fakta o Orchestru by chybět neměla. Tomáš Kočko se do širšího povědomí dostal s písněmi vzniklými z básní Ladislava Nezdařila, pro něž je typický valašský dialekt a lidové náměty. Jako doprovod si Tomáš založil Orchestr, který v současné době tvoří Tomáš Kočko (kytara, mandolína, koncovka, zpěv), Helenka Macháčková (zobcové flétny, housle, vokály), Libuška Černá (viola, housle, vokály), Petr "Tfaroč" Hladík (perkuse), Kamil "Medvěd" Tománek (kontrabas, vokály) a Michaela Lipárová (cimbál a zpěv). Poslední jmenovaná na koncertu v Deltě nevystupovala, místo ní hrála Bronislava Dočkalová.

Orchestr má na svém kontě několik desek: **Horní chlapci** (Indies 1999), **Do kamene tesané** (Indies 2000), **aneb Ondráš** (Indies 2001), **odovnice** (Indies 2001), **Sadné zrno** (TKA 2002) a **Do tanca** (Indies 2003). Kromě jiného Tomáš Kočko ve spolupráci s Těšínským divadlem napsal hudbu k divadelním hrám **Těšínské niebo** (písně Jarka Nohavici tak získaly nové rozměry - jazykový a aranžerský) a v současné době je zpracován i příběh beskydského zbojníka Ondráše ve hře **Ondraszek - pan Lysej gury**, který obsahuje písně známé z Tomášových nahrávek, avšak v polštině.

Tomášovi budiž přidáno k dobru, že začátek koncertu oddálil o půl hodiny, neb čekal na

poslední autobusy, které se do tohoto Bohem zapomenutého kouta města dostávaly velmi krkolomně. První píseň přišel zahrát Tomáš prakticky sám. Nenápadným a relativně tichým úvodem v podobě písně *Staré koně* od pana Nezdařila uvedl celý koncert do lehce melancholické nálady. S další nezdařilovkou *Hučí hora* podzimně ladil k písni první. Než měl na scéně Orchester předvést hudební peklo, musela zaznít ještě píseň *Formani*

.

S moravskou lidovkou *Stojí kostel kamenný* jejich vystoupení pokračovalo. Pevný rytmus kytary a radost z hraní v očích do mne vstupovaly a zase vycházely v podobě kývavých pohybů mého těla doplněných o klapot podrážek mých polobotek. Tak jsem si užíval balady o zbojníkovi Ondrášovi i taneční lidové písně z poslední desky

D

o tanca

(
Hrajte, že mi hrajte

,
Do tanca

apod.), stejně jako písně plněné pohanskými zvyky (třeba Beltine nebo Morena).

Zvláštního uznání z mé strany se dostalo písním, které jakoby vybočovaly z řady Tomášovy dílny. A nebylo to pro lepší text nebo aranž - jen nevím, čím si mne *Svatojan* a *V javorových horách* opravdu získaly. Ta první možná pro silný melodický základ refrénu i sloky a ta druhá snad příběhem. No, představte si tu romantiku, když vám láme vaz padající strom a doplňuje tak pevný stisk náručí vaší "milky" (a nemyslím tím čokoládu) ve chvíli dosažení milostného vrcholu. A za tím vším na pozadí se velebí velehory. Na CD

Hodovnice

jsou tyto dvě písně velmi vtipně seřazeny hned za sebe, k mé radosti - přirozeně. Nebo v lašském nářečí zpívaná píseň

Zbojnický zvrtek

, o níž mohu klidně tvrdit cosi o moravské podobě hip-hopu. S ní se Tomáš i Orchester oficiálně rozloučili, ale publikum se ještě loučit nechtělo. Tak přišel čas na dva přídavky, mezi nimiž samozřejmě nechyběl aktuální hit

Ti koberští synci

.

Pro fanoušky, kteří se již nemohou dočkat další chystané desky, mám jednu špatnou a jednu dobrou zprávu. Ta špatná jest, že datum vydání nového kompaktu bylo odloženo na květen. A ta dobrá: v příštím roce nás Orchester zavalí hned dvěma deskami. V únoru by totiž měla vyjít

Tomáš Kocko v Delte

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Středa, 30 Listopad 2005 04:00

nahrávka ke hře ***Ondraszek - pan Lysej gury***, a tak porce moravského energického akusticky bigbítovaného folklóru bude přece jen větší.